

**PAAVALI
PATTINEN**

HANNELE LAMPELA

PAAVALI PATTINEN

SUPERNOLO SUPERSANKARI

KUVITUS: PASI PITKÄNEN

Helsingissä Kustannusosakeyhtiö Otava

*Lämmin kiitos Suomen
Kirjailijaliitolle, Suomen
Kulttuurirahastolle ja
Otavan kirjassäätiölle.*

Teksti ©Hannele Lampela ja
Kustannusosakeyhtiö Otava 2022
Kuvat © Pasi Pitkänen ja
Kustannusosakeyhtiö Otava 2022

ISBN 978-951-1-36915-8

OTAVA
KIRJAPAINO
Keuruu 2022

TEHTY SUOMESSA
MADE IN FINLAND

*Omistettu Ilmarille, Elielille, Noahille ja Linnealle
– neljälle rakkaalle sankarille, jotka toden totta
pitävät melkoista meteliä mummulan alakerrassa
juuri nyt, kun yritän kirjoittaa tätä kirjaa. Niin ja
Lillille, joka oli silloin vasta unelmaa.*

LUKU 1

MERKKEJÄ ILMASSA

Hei sinä siinä – näetkö lukea tämän tekstin? Oikeastiko?! **JES**. Vihdoinkin saan kertoa jollekin nämä jutut. Sillä tämä kirja on salainen. Niin salainen, ettei tätä ole edes olemassa. Tai okei, on tämä nyt sentään olemassa, en minä mikään tollo ole. Mutta tämä on kirjoitettu salaisella musteella, jota näkevät vain ne, joille se on tarkoitettu – usko tai älä. Jos joku minun viholliseni yrittää lukea tätä, niin hän näkee vain mummojuttuja, niin kuin piirakka-reseptejä tai jotain villasukkia.

Nyt sinä ehkä kysyt, että mikä juttu tämä on ja keitä ne minun viholliseni ovat. Oletko varma, että haluat tietää? Sitä on aika vaikeaa selittää, ja siksi kirjoitin tämän kirjankin. Jos lupaat, että et kerro näitä juttuja kenellekään, niin annan sinun lukea eteenpäin.

Mutta muista, että muille ei sitten sanota sanaakaan.

OKEI?

LUKU 2

OUTOJA JUTTUJA

Aikaisemmin minä olin ihan kuin sinäkin. Ihan tavallinen siis. Siksi en ehkä huomannut mitään, kun ajattelin, että kaikki ufojutut kuuluvat telkkariin. Mutta oikeasti merkkejä oli ilmassa tosi monta, en vain tajunnut, kun ~~laskin vaan jotain matikkaa~~ pelasin pleikkaria.

Esimerkiksi aina kun menin ulos, niin ötökät villiin-tyivät. Eikä nyt sillä tavoin, kuin sinä ehkä ajattelet – yksikään hyttynen ei ikinä pistänyt minua ja muurahaiset antoivat aina minun limuni olla rauhassa. Ei mitään sellaista tavallista siis. Vaan ne vähän kuin auttoivat minua. Jos aurinko häikäisi minua silmiin, niin perhonen saattoi tulla eteeni räpyttelemään siipiään, tai jos joku (eli Denise) oli minulle tosi ilkeä, niin amppari pisti sitä takapuoleen **(PARASTA!)**.